

Икѡ ѡвчѣ посредѣ волкѡвъ посланъ быхъ еси, претворѣхъ
тѣхъ кѡрпе, кз разумѣнію, слѡкомъ истиннымъ на спасеніе,
и прелагалъ ехъ нравъ, бѡглаголикѣ ко бл҃гочестію.

Совесѣдникъ гвнла еси аггломъ, апле кѡрпе бѡглаголикѣ,
апломъ же и мѣникѡмъ, днвнѡ во бл҃гочестіи скончавшымъ
са. съ нимже лика вселѡ, и насъ поминай.

Встѣхъ еси кѡрпе, шествѣдѣ зѣмлю, и стѡе проповѣдалъ
еси еѡліе вѣрою, и дѡшы живодѣтельномъ слѡвѣ привѣхъ
еси. тѣмже тебѣ даруетъ наследіе нѣное. **Бѡгѡродиченъ:**

Гласъ ти приносимъ дѡ, гаврїиловъ, вопїюще: радѡисѣ
лѣгкїи ѡблече, радѡисѣ землѣ недѣланнаѣ, класъ красенъ
плодоносѣщи, питѣтелѣ всѣи тѣари.

Слѡжба стѣгѡ великомѣника хрѣтѡва геѡргїа, мѣчнѡшаго
въ средцѣ градѣ болгарскомъ, ѡ безбожнаго царѣ велима
тѣрсаго.

На гдѣи воззвѣхъ, стѣхирѣ, гласъ ѣ. **Подѡбенъ:** Радѡисѣ:
Радѡисѣ прехвѣльне мѣчѣ хрѣтѡвъ геѡргїе, тебѣ ни свирѣп-
ство мѣчнѣтелѣ, ни слѡвеса ласканїа, ни мѣкѣ прецѣнїа,
ни горькаѣ вїснїа, ни темница, ѡ хрѣта ѡвергоша славне:
но въ толнѡко сѡрѡвство нечестивїи прїдоша, ѣже сѣен-
нымъ твоимъ плотемъ съ жезлы возносїтисѣ на воздѡхъ,
и землѣ ѡбагрїтисѣ кровїю твоею. ты же ни гласа испустїхъ
еси мѣчѣ: но втѣинѣ оустнѣми дѡнжа, молїтвы возсылалъ
еси къ бѣгу, ѣгоже и зъ младенѣтва возлюбилъ еси: ѣмѡже
и молїсѣ, дарѡвати дѡшамъ нашимъ миръ и велїю млѣть.
Радѡисѣ стѣртѡтѣрпче хрѣтѡвъ геѡргїе прехвѣльне, ты кровїю
твоею честною зѣмлю ѡстѣхъ еси, и скверныѣ крови при-
носимыѣ бѣсѡмъ оупразднїхъ еси, и вѣнецъ нетлѣнный ѡ
рдкѣ гдѣи на верѣкѣ твоѣмъ прїалъ еси всѣчтне, не ѡ каменїи
честныхъ оукрашенъ, но твоею кровїю прозѡбенъ. тѣмже
молїсѣ